A

Nguyen Van Troi lwn Pendakwa Raya

B MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO K-05(M)-243–06 TAHUN 2017
KAMARDIN HASHIM, RHODZARIAH BUJANG AND MOHAMAD ZABIDIN HHMR
2 DISEMBER 2019

C

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Perayu dituduh dengan tuduhan mengedar dadah berbahaya di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 — Perayu disabitkan dan dijatuhkan hukuman mati — Sama ada hakim bicara gagal menimbang perayu tiada pengetahuan ke atas dadah — Sama ada perayu adalah 'innocent carrier' — Sama ada pembelaan perayu berjaya mematahkan anggapan perayu mempunyai pengetahuan berhubung dadah — Akta Dadah Berbahaya 1952 s 39B(1)(a)

D

E

Perayu telah dituduh di Mahkamah Tinggi Alor Setar kerana mengedar dadah berbahaya di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('Akta'). Perayu mengaku tidak bersalah. Hakim bicara bijaksana mendapati pendakwaan telah membuktikan kes prima facie dan memerintah perayu membela diri. Pada dasarnya pembelaan perayu adalah dia tidak tahu beg galas ('P9') yang diberikan oleh seorang lelaki berkulit hitam semasa bermalam di hotel di Bangkok mengandungi dadah berbahaya. Dia adalah seorang 'innocent carrier'. Peranan perayu sekadar untuk menghantar P9 kepada adik Ms Hoa yang tinggal di Kuala Lumpur. Di akhir perbicaraan, perayu didapati bersalah dan dihukum gantung hingga mati. Terkilan dengan keputusan tersebut, perayu merayu ke mahkamah ini. Semasa pendengaran rayuan, perayu berhujah, antara lain, bahawa hakim bicara bijaksana terkhilaf apabila gagal menimbang perayu tiada pengetahuan ke atas dadah berkenaan dan gagal mempertimbangkan pembelaan perayu bahawa perayu adalah 'innocent carrier'.

F

G

H

Diputuskan, menolak rayuan:

(1) Pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie bagi pertuduhan yang ada. Tiada apa-apa kesilapan atau salah arah di pihak hakim bicara bijaksana dalam mendapati perayu mempunyai kawalan dan jagaan ke atas beg galas P9 yang di dalamnya mengandungi dadah yang dirampas dan seterusnya mengguna pakai anggapan di bawah s 37(d) Akta bagi membuktikan perayu mempunyai pemilikan dan pengetahuan ke atas dadah tersebut. Hakim bicara bijaksana adalah betul

I

apabila mendapati elemen mengedar seperti ditakrif di bawah s 2 Akta telah dibuktikan (lihat perenggan 14–15).

(2) Hakim bicara bijaksana telah memberi penekanan kepada pembelaan yang dibangkitkan oleh perayu. Tiada apa-apa salah arah atau kesilapan dalam pendekatan hakim bicara dalam pemakaian pembelaan 'innocent carrier'. Perayu tidak boleh bergantung atas pembelaan 'innocent carrier' memandangkan perayu gagal mengambil apa-apa langkah untuk memeriksa beg galas P9, bukan sahaja sebelum beliau bersetuju untuk menerima untuk membawa beg galas P9 tersebut, malah dia juga gagal memeriksanya semasa membawanya masuk ke dalam bas untuk ke Malaysia sedangkan dia tidak pun mengenali Ms Hoa atau lelaki berkulit hitam yang dikatakan menyerahkan beg galas P9 kepadanya (lihat perenggan 17 & 19).

(3) Hakim bicara bijaksana telah menilai segala pembelaan perayu serta hujahan yang dikemukakan oleh peguam bela terpelajar perayu. Dakwaan perayu bahawa beg galas P9 diberikan oleh Ms Hoa untuk diserahkan kepada adik Ms Hoa di Malaysia hanyalah rekaan terkemudian yang gagal mematahkan anggapan perayu mempunyai pengetahuan berhubung dadah yang ada dalam beg galas P9 (lihat perenggan 22 & 26).

[English summary

The appellant was charged in the Alor Setar High Court for trafficking dangerous drugs under s 39B(1)(a) of the Dangerous Drugs Act 1952 ('the Act'). The appellant pleaded not guilty. The trial judge found that the prosecution had proved a prima facie case and ordered the appellant to defend herself. Basically, the appellant's defence was that she did not know the backpack ('P9') given by a black man while staying in a hotel in Bangkok contained dangerous drugs. She's an innocent carrier. The appellant's role was simply to send P9 to Ms Hoa's sister who lived in Kuala Lumpur. At the end of the trial, the appellant was found guilty and sentenced to death. Aggrieved with the decision, the appellant appealed to this court. At the hearing of the appeal, the appellant argued, among others, that the learned judge erred when failed to consider the appellant had no knowledge of the drug and failed to consider the appellant's defence that the appellant was an innocent carrier.

Held, dismissing the appeal:

(1) The prosecution had succeeded in proving a prima facie case for the charge. There was no error or misdirection on the part of the learned judge in finding that the appellant had control and custody of the P9 backpack which contained the seized drug and subsequently applied the presumption under s 37(d) of the Act to prove the appellant had possession and knowledge of the drug. The learned judge was correct in

finding that the trafficking element as defined under s 2 of the Act had been proved (see paras 14–15).

(2) The learned judge had emphasised the defence raised by the appellant. There was no misdirection or error in the approach of the judge in the application of innocent carrier defence. The appellant could not rely on the innocent carrier defence as the appellant failed to take any steps to inspect the P9 backpack, not only before she agreed to accept the P9 backpack, but also failed to inspect it while taking it on the bus to Malaysia when she did not even knew Ms Hoa or the black man who allegedly handed her the P9 backpack (see paras 17 & 19).

(3) The learned judge had evaluated the appellant's defence and the arguments submitted by the appellant's learned counsel. The appellant's claim that the P9 backpack was given by Ms Hoa to be handed over to Ms Hoa's sister in Malaysia was merely an afterthought that failed to disprove the appellant's knowledge of the drug contained in the P9 backpack (see paras 22 & 26).]

Kes-kes yang dirujuk

Methan Aydroos Mohamed Pillai Naina Mohamed v PP [2013] 1 LNS 968, MP (dirujuk)

Munuswamy Sundar Raj v PP [2015] 6 MLJ 214; [2016] 1 CLJ 357, MP (dirujuk)

Pendakwa Raya v Herlina Purnama Sari [2016] MLJU 1824; [2017] 1 MLRA 499, MP (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Dadah Berbahaya 1952 ss 2, 37(d)

Rayuan daripada: Perbicaraan Jenayah No 45A-23–09 of 2014 (Mahkamah Tinggi, Alor Star)

Diar Isda Yazmin (Yazmin & Co) bagi pihak perayu.
Ku Hayati Ku Haron (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Mohamad Zabidin HMR (meyampaikan penghakiman mahkamah):

[1] Perayu telah dituduh di Mahkamah Tinggi Alor Setar kerana mengedar 2,270.01g methamphetamine dan pertuduhan terhadapnya berbunyi:

> Bahawa kamu pada 12.2.2014, lebih kurang jam 4.40 petang, di Unit Pemeriksaan Penumpang Bas/Pejalan Kaki, Kompleks Imigresen, Bukit Kayu Hitam, di dalam Daerah Kubang Pasu, di dalam Negeri Kedah Darul Aman, telah didapati mengedar dadah berbahaya iaitu Methamphetamine sejumlah 2,270.01 gram dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta

Dadah Berbahaya 1952 yang boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.

[2] Perayu mengaku tidak bersalah. Di akhir perbicaraan, perayu didapati bersalah dan dihukum gantung hingga mati. Terkilan dengan keputusan tersebut, perayu merayu ke Mahkamah ini. Setelah kami mendengar hujah kedua-dua pihak, kami sebulat suara menolak rayuan perayu dan mengesahkan sabitan dan hukuman yang dijatuhkan oleh pesuruhjaya kehakiman ('hakim bicara'). Ini adalah alasan kami.

[3] Fakta material atas mana hakim bicara bijaksana mendapati pendakwaan telah membuktikan kes prima facie dan seterusnya mendapati perayu bersalah atas pertuduhan boleh didapati di perenggan berikut alasan penghakiman:

> 38. Saya berpendapat saksi-saksi pendakwaan telah memperincikan bagaimana Tertuduh turun daripada bas yang dinaiki dan membawa beg galas yang berisi dadah. Tertuduh membuat imbasan beg [P9] apabila menemui imej yang mencurigakan. Pihak pendakwaan Berjaya membuktikan Tertuduh mempunyai kawalan dan jagaan ke atas beg galas P9 yang mengandungi dadah berbahaya tersebut. Sebaik kawalan dan jagaan dibuktikan, pihak pendakwaan boleh bergantung kepada anggapan statutori di bawah s 37(d) *Akta itu bagi membuktikan Tertuduh mempunyai pemilikan dan pengetahuan ke atas dadah berbahaya tersebut.*
>
> 39. Saya berpendapat pendakwaan melalui saksi-saksinya telah membuktikan Tertuduh telah melakukan perbuatan mengedar dadah tersebut. Pada masa ditahan, Tertuduh sedang dalam perjalanan dari Thailand dan melalui pemeriksaan kastam untuk memasuki Malaysia. Pada masa itu Tertuduh sedang membawa beg galas P9 yang mengandungi dadah berbahaya yang menjadi hal perkara pertuduhan. Berasaskan keterangan yang dikemukakan, saya berpendapat Tertuduh melakukan perbuatan yang terjumlah kepada perbuatan mengedar dadah bagi maksud peruntukan s 2 Akta yang menyatakan seperti berikut: ...
>
> 40. Saya juga menimbangkan pasport Tertuduh [P20] di muka surat 9 terdapat cop 'Malaysia Immigration Bukit Kayu Hitam Changloon' bertarikh 12.2.2014 yang membuktikan Tertuduh memasuki Malaysia. Pendakwaan turut mengemukakan 'PENGESAHAN REKOD MAKLUMAT/ PERGERAKAN KELUAR MASUK' [P34] yang mengesahkan pada 12-2-2014 jam 16:27:25, Tertuduh ada memasuki Malaysia melalui Pintu Bukit Kayu Hitam.

[4] Berdasarkan fakta di atas, hakim bicara bijaksana memutuskan dadah berbahaya tersebut berada di dalam milikan dan pengetahuan perayu berdasarkan pemakaian anggapan s 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('Akta'). Berdasarkan keseluruhan keterangan yang ada, hakim bicara bijaksana memutuskan pendakwaan telah membuktikan perayu melakukan perbuatan mengedar dadah jenis methamphetamine seperti ditakrifkan di bawah s 2 Akta. Justeru itu hakim bicara bijaksana memerintah perayu membela diri.

A KES PEMBELAAN

[5] Perayu memilih untuk memberi keterangan secara bersumpah. Hanya perayu memberi keterangan dalam pembelaannya. Keterangan perayu telah diringkaskan oleh hakim bicara bijaksana dalam alasan penghakiman beliau di ms 30 Jld 1 Rekod Rayuan. Ia seperti berikut:

B

(a) perayu telah ke Kemboja pada 6 Februari 2014 untuk melancong dan berada tiga hari di Kemboja. Perayu membawa pakaian, beg galas, telefon dan pouch beg. Semasa di Kemboja, perayu menyewa bilik sambil berjalan-jalan makan angin melihat alam sekitar di Kemboja;

C

(b) semasa di Kemboja, perayu buat pertama kalinya berjumpa Ms Hoa seorang perempuan berbangsa Vietnam berusia 45 tahun di kedai kopi. Perempuan Vietnam ini tinggal berdekatan pasar di bandar Kemboja dan menetap di Kemboja selama 20 tahun;

D

(c) Ms Hoa ada meminta nombor telefon perayu dan perayu ada memberikan nombor telefonnya kepada Ms Hoa. Pada keesokan harinya, perayu menerima ajakan Ms Hoa untuk bersarapan pagi bersama. Perayu memberitahu Ms Hoa ingin ke Thailand dan Malaysia. Kemudiannya Ms Hoa membawa perayu ke stesen bas dan membelikan/belanja perayu tiket ke Thailand;

E

(d) pada 9 Februari 2014 sebelah petangnya, perayu pergi makan petang bersama Ms Hoa dan Ms Hoa menghantar perayu ke stesen bas. Ms Hoa telah meminta perayu membawa/mengirimkan satu beg galas kepada adik Ms Hoa yang berada di Malaysia. Perayu telah bersetuju untuk menolong Ms Hoa kerana Ms Hoa telah belanja makan dan membelikan tiket basnya ke Thailand;

F

(e) perayu tidak tahu di mana adik Ms Hoa tinggal. Ms Hoa akan menghubungi adiknya apabila tiba di Malaysia. Beg galas yang perlu di bawa oleh perayu tidak diserahkan oleh Ms Hoa semasa di Kemboja. Sebaliknya kawan Ms Hoa akan menghantar beg galas kepada perayu semasa menginap di Thailand. Perayu perlu menghubungi Ms Hoa untuk memberitahu tempat perayu menginap;

G

H

(f) Ms Hoa tidak memberitahu perayu nama dan nombor telefon rakannya yang akan menghantar beg galas tersebut. Perayu ada bertanya kepada Ms Hoa apakah kandungan beg galas dan Ms Hoa memberitahu hanya pakaian untuk adiknya. Perayu tidak mengesyaki Ms Hoa kerana layanan yang diberikan sepanjang berada di Kemboja. Perayu juga tidak meminta nombor telefon Ms Hoa;

I

(g) semasa di Bangkok, perayu ada menghantar mesej kepada Ms Hoa memaklumkan alamat hotel perayu menginap dan perayu menunggu di luar hotel pukul 8 hingga 9 malam seperti yang diarahkan oleh Ms Hoa;

(h) perayu memaklumkan dia memakai baju biru untuk memudahkan rakan Ms Hoa mengecamnya. Kemudiannya, seorang lelaki berkulit hitam telah datang dan senyum kepada perayu. Lelaki tersebut tanpa sebarang perbualan telah menyerahkan beg galas tersebut kepada perayu;

(i) Ms Hoa tidak memberikan sebarang gambaran tentang beg galas tersebut. Perayu telah membawa beg galas masuk ke dalam bilik hotel. Perayu telah membuka beg galas dan mendapati di dalamnya ada pakaian perempuan dan kanak-kanak. Perayu tidak mengeluarkan kandungan beg tersebut. Perayu kemudiannya memasukkan pakaiannya ke dalam beg tersebut kerana beg perayu telah buruk/lama; dan

(j) seterusnya, perayu membeli tiket untuk ke Hat Yai dan sebaik tiba di Hat Yai, perayu membeli tiket untuk ke Kuala Lumpur, Malaysia. Perayu telah ditahan di Unit Pemeriksaan Penumpang Bas/Pejalan Kaki, Kompleks Imigresen, Bukit Kayu Hitam pada 12 Februari 2014 jam lebih kurang 4.40 petang selepas beg galas yang di bawanya diletak bawah mesin pengimbas atas arahan SP3 dan SP3 mendapati imej yang mencurigakan.

[6] Pada dasarnya pembelaan perayu adalah dia tidak tahu beg galas P9 yang diberikan oleh seorang lelaki berkulit hitam semasa bermalam di hotel di Bangkok mengandungi dadah berbahaya (P13C dan P13D). Dia adalah seorang 'innocent carrier'. Peranan perayu sekadar untuk menghantar P9 kepada adik Ms Hoa yang tinggal di Kuala Lumpur.

KEPUTUSAN HAKIM BICARA DI AKHIR KES PEMBELAAN

[7] Hakim bicara bijaksana mendapati perayu tidak boleh bergantung atas pembelaan pembawa tidak bersalah. Perayu gagal mematah anggapan pemilikan bawah s 37(d) dan gagal menimbulkan keraguan munasabah dalam kes pendakwaan. Justeru itu hakim bicara bijaksana mendapati perayu bersalah dan mensabitkan perayu dengan pertuduhan yang ada dan menjatuhkan hukuman mati ke atas perayu.

RAYUAN

[8] Semasa pendengaran rayuan, peguam bela terpelajar perayu membangkitkan tiga isu utama dalam hujah beliau. Tiga isu tersebut adalah hakim bicara bijaksana terkhilaf apabila:

(a) gagal menimbang perayu tiada pengetahuan ke atas barang kes (dadah) berkenaan;

(b) gagal mempertimbangkan DNA pihak ketiga ada di dalam beg galas

termasuk ada pakaian wanita dan kanak-kanak di dalam beg tersebut. Tiada DNA perayu pada barang kes dadah; dan

(c) gagal mempertimbangkan pembelaan perayu bahawa perayu adalah 'innocent carrier'.

[9] Berhubung isu pertama, iaitu hakim bicara bijaksana dikatakan gagal menimbang perayu tiada pengetahuan ke atas barang kes (dadah) berkenaan, peguam bela terpelajar berhujah bahawa hakim bicara bijaksana terkhilaf apabila gagal menimbang bahawa perayu tidak mempunyai pengetahuan ke atas barang kes dadah yang berada dalam beg galas P9. Keterangan dari saksi-saksi pendakwaan menunjukkan bahawa perayu tidak ada memberikan reaksi yang menunjukkan bahawa perayu mempunyai pengetahuan ke atas dadah yang terdapat di dalam beg tersebut sebaliknya reaksi perayu adalah normal. Tambahan pula, perayu memberikan kerjasama penuh terhadap pihak Kastam semasa pengimbasan dan pemeriksaan dijalankan ke atas beg tersebut termasuklah mengeluarkan barang-barang yang ada di dalam beg tersebut dan memasukkannya semula di dalam beg galas P9 atas arahan SP3 dan SP7. Tidak pernah pada bila-bila masa, perayu enggan atau berlengah-lengah untuk membuka beg dan mengeluarkan isi kandungan beg galas P9 tersebut yang mana akan dapat menunjukkan perayu mempunyai pengetahuan berkenaan barang kes dadah tersebut. Tetapi ini tidak berlaku sebaliknya perayu bereaksi normal dan memberikan kerjasama penuh. Tambahan pula, dadah tersebut adalah dalam keadaan tersorok yang mana dalam keadaan biasa, jika sekalipun perayu memeriksa beg galas P9 tersebut, perayu tidak akan dapat melihat apa-apa di dalamnya.

[10] Peguam bela terpelajar seterusnya berhujah bahawa 'conduct' perayu ini jelas sekali menunjukkan bahawa perayu langsung tidak mempunyai pengetahuan terhadap dadah yang dalam keadaan tersorok di dalam beg tersebut. Meskipun hakim bicara bijaksana mengguna pakai anggapan di bawah s 37(d) Akta bagi pembuktian elemen pengetahuan ke atas perayu, anggapan ini berjaya dipatahkan dengan:

(a) tiada 'conduct' atau reaksi yang positif oleh perayu ketika beg tersebut diperiksa;

(b) wujudnya DNA pihak ketiga pada pakaian dalam beg tersebut; dan

(c) tiada sebarang cap jari perayu yang dijumpai atas barang kes atau bahagian beg di mana dadah tersebut dijumpai.

[11] Berhubung isu kedua iaitu hakim bicara bijaksana dikatakan gagal mempertimbangkan terdapat DNA pihak ketiga pada pakaian di dalam beg termasuk adanya pakaian wanita dan kanak-kanak serta tiada DNA perayu pada barang kes (dadah), peguam bela terpelajar berhujah bahawa hasil ujian

DNA ke atas pakaian yang ada di dalam beg menunjukkan wujudnya DNA pihak ketiga ke atas pakaian-pakaian tersebut selain DNA perayu. Penjelasan ke atas kewujudan DNA perayu ke atas pakaian-pakaian tersebut adalah kerana perayu telah disuruh mengeluarkan pakaian-pakaian yang terdapat di dalam beg tersebut dan kemudiannya memasukkan pakaian-pakaian tersebut ke dalam beg galas P9 semula atas arahan SP3 dan SP7. Mengikut hujahan peguam bela terpelajar, apabila wujudnya DNA pihak ketiga ke atas pakaian tersebut, menunjukkan adanya akses oleh pihak ketiga ke atas beg pakaian tersebut dan selanjutnya ke atas barang kes tersebut. Tambahan pula dengan ketiadaan cap jari perayu yang dijumpai pada barang kes dadah jelas menunjukkan bahawa perayu bukanlah orang yang meletakkan dadah tersebut di dalam beg galas P9 sebaliknya orang lain. Ini disokong dengan kewujudan DNA pihak ketiga ke atas pakaian-pakaian yang terdapat di dalam beg galas P9. Fakta-fakta ini jelas menyokong pembelaan perayu.

[12] Berhubung isu ketiga iaitu hakim bicara bijaksana dikatakan gagal mempertimbangkan pembelaan 'innocent carrier' yang dikemukakan oleh perayu, menjadi hujahan peguam bela terpelajar perayu bahawa dalam keadaan ketiadaan cap jari perayu dijumpai pada dadah yang dijumpai, wujudnya DNA pihak ketiga pada pakaian di dalam beg tersebut, ditambah pula dengan reaksi perayu yang kelihatan normal sebagaimana yang dinyatakan oleh saksi-saksi, maka ini adalah selaras dengan pembelaan perayu bahawa perayu adalah seorang 'innocent carrier'.

PENILAIAN DAN KEPUTUSAN KAMI

[13] Kami telah meneliti rekod rayuan termasuk alasan penghakiman oleh hakim bicara bijaksana. Dari alasan penghakiman hakim bicara bijaksana, jelas kepada kami bahawa isu perayu dikatakan tidak mempunyai pengetahuan beg galas P9 mengandungi dadah dan perayu hanyalah 'innocent carrier'; ujian DNA menunjukkan terdapat profil campuran DNA; tiada DNA dan cap jari perayu atas bungkusan dadah; semuanya ini telah dihujahkan dan diberi pertimbangan oleh hakim bicara bijaksana seawal kes pendakwaan lagi. Antaranya di perenggan 42 alasan penghakiman di Jld 1 di ms 26 hakim bicara bijaksana menulis:

> 42. Saya akan menyentuh isu-isu lainnya yang dibangkitkan oleh pembelaan dalam hujahannya iaitu:
>
> TIADA DNA DAN KESAN CAP JARI TERTUDUH
>
> Peguam Tertuduh yang terpelajar ada menghujahkan DNA yang dilakukan atas pakaian yang dijumpai dalam beg galas yang berisi dadah terdapat campuran DNA orang lain dan bukannya Tertuduh. Dihujahkan kemungkinan orang lain yang meletakkan dadah [P 13C dan P 13D] dalam beg galas [P9], saya berpendapat mengenai isu DNA yang dibangkitkan oleh peguam bela Tertuduh yang terpelajar, memadai saya merujuk kes *Ifeanyi Okafor v PP* [2015] MLJU 2142; [2015] 1 LNS

409 *di mana Mahkamah Rayuan, Malaysia berpendapat:*

> [17] On the presence of a third party DNA, we agree with the learned Deputy that it is quite immaterial to whom the bag belonged. Possession in law is not depended on whether the bag in fact belong to the appellant. The fact that the appellant was caught carrying the bag showed that he was in custody and control of the said bag.
>
> Peguam bela Tertuduh yang terpelajar turut menghujahkan kegagalan pihak pendakwaan mengemukakan kesan cap jari Tertuduh ke atas bungkusan dadah yang disembunyikan di bahagian kedua-dua dinding beg galas menjejaskan kes pendakwaan. Saya berpendapat kesan cap jari sekadar untuk membantu kes pendakwaan bagi mengaitkan dadah dengan Tertuduh. Pendakwaan telah membuktikan kawalan atau jagaan atas dadah dan selanjutnya pengetahuan Tertuduh berkaitan dadah di dalam beg galas dianggap di bawah s 37 (d) Akta itu. Saya berpendapat dalam membuktikan pengedaran dadah bukannya keperluan undang-undang kesan cap jari Tertuduh wajib dikemukakan oleh pendakwaan.

[14] Dalam keadaan sedemikian, kami berpendapat, adalah tidak tepat sama sekali bagi peguam bela terpelajar untuk mendakwa perkara-perkara ini tidak diberi perhatian oleh hakim bicara bijaksana. Walau apa pun, seperti mana disentuh di awal penghakiman ini, hakim bicara bijaksana membuat keputusan bahawa satu kes prima facie telah dibuktikan setelah mendapati perayu mempunyai kawalan dan jagaan ke atas beg galas P9 yang mengandungi dadah berbahaya tersebut. Seterusnya hakim bicara bijaksana mengguna pakai anggapan di bawah s 37(d) Akta bagi membuktikan perayu mempunyai pemilikan dan pengetahuan ke atas dadah berbahaya yang dirampas. Berhubung dengan elemen pengedaran, hakim bicara bijaksana memutuskan pendakwaan telah membuktikan perayu melakukan perbuatan mengedar dadah jenis methamphetamine seperti ditakrifkan di bawah s 2 Akta berdasarkan kepada fakta bahawa perayu telah mengangkut dan membawa dadah yang dipertuduhkan dari Bangkok ke Bukit Kayu Hitam. Dari keterangan yang ada kami, dengan hormat, bersependapat dengan hakim bicara bijaksana bahawa pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie bagi pertuduhan yang ada. Tiada apa-apa kesilapan atau salah arah di pihak hakim bicara bijaksana dalam mendapati perayu mempunyai kawalan dan jagaan ke atas beg galas P9 yang di dalamnya mengandungi dadah yang dirampas dan seterusnya mengguna pakai anggapan di bawah s 37(d) Akta bagi membuktikan perayu mempunyai pemilikan dan pengetahuan ke atas dadah tersebut.

[15] Berhubung elemen pengedaran, hakim bicara bijaksana mengguna pakai definisi pengedaran seperti diperuntukkan di bawah s 2 Akta. Dalam keadaan kes ini di mana keterangan menunjukkan pada masa ditahan perayu sedang dalam perjalanan dari Thailand untuk memasuki Malaysia dengan membawa beg galas P9 yang mengandungi 2,270.01g methamphetamine,

kami mendapati hakim bicara bijaksana adalah betul apabila mendapati elemen mengedar seperti ditakrif di bawah s 2 Akta telah dibuktikan. Seperti dalam kes *Munuswamy Sundar Raj v Public Prosecutor* [2015] 6 MLJ 214; [2016] 1 CLJ 357, Suriyadi Halim Omar HMP (pada ketika itu) dalam memberi penghakiman Mahkamah Persekutuan memutuskan:

> [14] The ingredient of trafficking was established when the appellant carried the drugs from New Delhi Airport to Kuala Lumpur (see s 2 of the Act).

[16] Begitu juga dalam kes *Methan Aydroos Mohamed Pillai Naina Mohamed v Public Prosecutor* [2013] 1 LNS 968 di mana Azahar Mohamed HMR (pada ketika itu) memberi penghakiman Mahkamah Rayuan:

> [26] That is not all. In our judgment, on consideration of the evidence and the material available on the record of appeal, there was more than sufficient admissible evidence to support a finding of trafficking independent of the trafficking presumption under *s 37(da) of the Act* having regard to the definition under *s 2* of which defines the offence as:
>
> > 'trafficking' includes the doing of any of the following acts, that is to say, manufacturing, importing, exporting, keeping, concealing, buying, selling, giving, receiving, storing, administering, transporting, *carrying*, sending, delivering, procuring, supplying or distributing any dangerous drug otherwise than under the authority of this Act or the regulations made under the Act.
>
> [27] In this instant case, the appellant was apprehended in the act of carrying ketamine weighing in total 5759.3g, which in our view an amount much larger than was likely to be used for his own consumption. And what is more glaring was the manner on how the drugs were concealed in the photo frames; this indicated an intention to avoid detection. Drugs traffickers would use all kinds of tricks or deception to conceal the drugs from being detected by enforcement agencies (see: *Teh Hock Leong v Public Prosecutor* [2008] MLJU 284; [2008] 4 CLJ 764). And the most telling evidence is that the appellant had brought the drugs from India into Malaysia. This was sufficient to lead to a strong and irresistible inference that the purpose for which the appellant was in possession of the drugs he was carrying was to transfer the possession of the offending drug to another party in our country (see: *Ong Ah Guan v Public Prosecutor* [1981] 1 MLJ 64 and *Mohamad Yazri b Minhat v Public Prosecutor* [2003] 2 MLJ 241).

[17] Berhubung dengan pembelaan 'innocent carrier', hakim bicara bijaksana telah membincangnya dengan panjang lebar di dalam alasan penghakiman beliau bermula dari perenggan 46–66 di ms 35–44 Jld 1 Rekod Rayuan. Meneliti alasan penghakiman, adalah jelas kepada kami bahawa hakim bicara bijaksana telah memberi penekanan kepada pembelaan yang dibangkitkan oleh perayu. Hakim bicara bijaksana menghayati akan fakta bahawa perayu dalam keterangannya mengesahkan sebahagian besar keterangan saksi pendakwaan yang membawa kepada penemuan dadah dalam beg galas P9. Hakim bicara bijaksana telah menilai pembelaan perayu

termasuk pembelaan 'innocent carrier' yang cuba dibangkitkan oleh perayu dan akhirnya mendapati pembelaan yang dikemukakan hanyalah penafian dan menolak pembelaan 'innocent carrier' kerana keterangan menunjukkan perayu tidak mengenali 'Ms Hoa' atau orang yang memberi kepada dia beg galas P9 semasa di Bangkok tetapi masih tidak mengambil langkah untuk memeriksa beg galas P9.

[18] Setelah meneliti keterangan yang diberikan oleh perayu dan hujahan oleh peguam bela terpelajar, hakim bicara bijaksana memutuskan di perenggan 61 alasan penghakiman pada ms 42 Rekod Rayuan Jld 1:

> Saya berpendapat Tertuduh tidak boleh bergantung kepada pembelaan 'innocent carrier' sebagaimana yang digariskan dalam nas-nas duluan yang dirujuk sebelum ini dalam penghakiman saya.

[19] Setelah kami meneliti alasan penghakiman hakim bicara bijaksana, kami dapati tiada apa-apa salah arah atau kesilapan dalam pendekatan hakim bicara dalam pemakaian pembelaan 'innocent carrier'. Berdasarkan keseluruhan fakta yang ada, kami bersetuju dengan hakim bicara bijaksana bahawa perayu tidak boleh bergantung atas pembelaan 'innocent carrier' memandangkan perayu gagal mengambil apa-apa langkah untuk memeriksa beg galas P9, bukan sahaja sebelum beliau bersetuju untuk menerima untuk membawa beg galas P9 tersebut, malah dia juga gagal memeriksanya semasa membawanya masuk ke dalam bas untuk ke Malaysia sedangkan dia tidak pun mengenali Ms Hoa atau lelaki berkulit hitam yang dikatakan menyerahkan beg galas P9 kepadanya. Perayu sudah semestinya mengesyaki Ms Hoa yang baru sahaja dikenalinya semasa di Kemboja tetapi sanggup pula membelikannya tiket bas untuk ke Thailand. Perayu tidak mengetahui nama penuh Ms Hoa dan tidak tahu nombor telefon Ms Hoa. Dengan lain perkataan, Ms Hoa merupakan orang asing bagi perayu tetapi dengan begitu mudah perayu mengikut arahan Ms Hoa sehingga ke Thailand untuk mengambil beg daripada lelaki kulit hitam yang tidak dikenali utk diserahkankan kepada adik Ms Hoa.

[20] Kami bersependapat dengan hakim bicara bijaksana bahawa perayu berpeluang untuk membuka beg galas P9 dan memeriksa beg galas P9 semasa berada di hotel selepas dikatakan diserahkan dengan beg galas P9 oleh lelaki berkulit hitam, jika benar itu yang berlaku. Semasa perayu memasukkan pakaiannya ke dalam beg galas P9, perayu boleh menyedari beg galas P9 mempunyai keberatan yang berbeza. Seperti mana dalam kes *Pendakwa Raya v Herlina Purnama Sari* [2016] MLJU 1824; [2017] 1 MLRA 499 Mahkamah Persekutuan melalui Raus Sharif PMR (pada ketika itu) berkata:

> 43. In our judgment, that the manner in which the impugned drugs were concealed in the two boxes which were found in the respondent's luggage goes to show that the respondent knew the contents of the two boxes. It is not enough for the respondent

to merely assert absence of knowledge. On the facts, there are many reasons for the respondent to be suspicious that the luggage she was carrying contained impugned drugs. But she wilfully shut her eyes. It is preposterous to accept the respondent's defence that she had agreed to carry something in her luggage to help Jo, a total stranger, to have the two boxes delivered to Jo's friend in Laos.

44. In our assessment, looking at the evidence in totality, the respondent could not exculpate herself from her involvement in the trafficking of the seized drugs by saying that she had no knowledge or that she was an 'innocent carrier' in this transaction. In our view, she could not be 'innocent' when she voluntarily agreed to hand over the boxes to a third party that she hardly knew in another country without enquiring further as to the contents of the said boxes. The respondent, without any such inquiry, which she would have been reasonably expected to make in any event, had agreed to give the boxes to someone just as a favour for her friend Vivian. The respondent should have refused to carry out such an assignment if no satisfactory explanation as to their contents was forthcoming from Vivian whom she was in contact with. Her failure to do so makes her guilty of wilful blindness.

[21] Isu seterusnya adalah sama ada pembelaan perayu berjaya mematahkan anggapan perayu mempunyai pengetahuan berhubung dadah dalam beg galas P9. Teras hujahan peguam bela terpelajar perayu berhubung perkara ini adalah apa yang dikatakan kegagalan hakim bicara bijaksana dalam menilai pembelaan perayu yang menunjukkan perayu tidak mempunyai pengetahuan tentang dadah yang berada di dalam beg galas P9. Peguam bela terpelajar bergantung atas dakwaan perayu bahawa beg galas P9 telah diberi oleh Ms Hoa untuk diberi kepada adik Ms Hoa yang berada di Malaysia. Perkara ini disokong dengan: (a) reaksi yang positif oleh perayu ketika beg tersebut diperiksa; (b) wujudnya DNA pihak ketiga pada pakaian dalam beg tersebut; dan (c) tiada sebarang cap jari perayu yang dijumpai atas barang kes atau bahagian beg di mana dadah tersebut dijumpai.

[22] Setelah kami meneliti alasan penghakiman hakim bicara bijaksana, adalah jelas kepada kami bahawa hakim bicara bijaksana telah menilai segala pembelaan perayu serta hujahan yang dikemukakan oleh peguam bela terpelajar perayu. Berhubung dakwaan bahawa beg galas P9 diberi oleh Ms Hoa untuk dihantar kepada adik Ms Hoa di Malaysia, hakim bicara bijaksana mendapati ia satu rekaan dan pembelaan fikir kemudian memandangkan kewujudan Ms Hoa tidak pernah ditimbulkan kepada pegawai penyiasat atau dicadangkan kepada saksi-saksi pendakwaan. Perayu juga gagal memaklumkan kepada pegawai tangkapan bahawa beg galas P9 adalah kepunyaan Ms Hoa untuk dihantar kepada adik Ms Hoa. Perayu juga tidak dapat memberi apa-apa maklumat mengenai Ms Hoa.

[23] Perayu tidak mengetahui nama penuh/nama sebenar, nombor telefon dan alamat Ms Hoa sekiranya watak ini benar-benar wujud. Perayu tidak menyimpan nombor telefon Ms Hoa dalam telefon bimbit dia.

A **[24]** Hakim bicara bijaksana juga mendapati adalah pelik dakwaan perayu bahawa dia diminta oleh Ms Hoa untuk menyerahkan beg galas P9 kepada adik Ms Hoa di Kuala Lumpur sedangkan perayu sendiri tidak mengetahui nama dan alamat adik Ms Hoa, jadi bagaimana perayu hendak menyerahkan beg galas P9 kepada adik Ms Hoa.

B

[25] Selain dari itu, perayu juga tidak mempunyai butiran lengkap kawan Ms Hoa seorang berkulit hitam yang dikatakan menyerahkan beg galas P9 semasa berada di Bangkok. Perayu juga tidak mempunyai butiran lengkap adik Ms Hoa yang dikatakan tinggal di Kuala Lumpur.

C

[26] Dalam keadaan ini, kami dengan hormat, bersependapat dengan hakim bicara bijaksana yang mendapati dakwaan perayu bahawa beg galas P9 diberikan oleh Ms Hoa untuk diserahkan kepada adik Ms Hoa di Malaysia hanyalah rekaan terkemudian yang gagal mematahkan anggapan perayu mempunyai pengetahuan berhubung dadah yang ada dalam beg galas P9.

D

PENUTUP

[27] Berdasar alasan-alasan di atas, kami dengan sebulat suara mendapati rayuan perayu tiada sebarang merit. Sabitan adalah selamat dan disokong oleh keterangan yang mencukupi. Justeru itu rayuan ditolak. Sabitan dan hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah Tinggi disahkan dan dikekalkan.

E

Rayuan ditolak.

F

Dilaporkan oleh Nabilah Syahida Abdullah Salleh

G

H

I